

Broj: 02-09/41-1

Broj: 02-09/41

Datum: 23.4.2026

Datum: 21.4.26

Komisija za izbor u zvanje REDOVNI PROFESOR ZA PODRUČJE (OBLAST): HUMANISTIČKE NAUKE, POLJE: JEZICI I KNJIŽEVNOST (FILOLOGIJA), GRANA: ORIJENTALNA I OSTALE FILOLOGIJE (predmeti: Uvod u orijentalnu filologiju, Orijentalno-islamska civilizacija 1, 2 i 3. Metodologija i tehnika naučnog rada, Stvaralaštvo Bošnjaka na orijentalnim jezicima, Savremeni Bliski istok, IRANISTIKA (predmet: Uvod u iranistiku/IP Uvod u iranistiku), na Odsjeku za orijentalnu filologiju Univerziteta u Sarajevu - Filozofskog fakulteta.

* NASTAVNO-NAUČNOM VIJEĆU FILOZOFSKOG FAKULTETA
UNIVERZITETA U SARAJEVU

* SENATU UNIVERZITETA U SARAJEVU

Na osnovu Člana 69. stav (1) tačka f), 123, 124, 126, tačka d) i 176. Zakona o visokom obrazovanju („Službene novine Kantona Sarajevo“, 36/22) a prema uslovima propisanim ranijim Zakonom o visokom obrazovanju, Odluke Vijeća Fakulteta o raspisivanju konkursa za izbor akademskog osoblja, br. 02-01/94 od 09. 02. 2026. godine, Odluke Senata Univerziteta u Sarajevu o davanju saglasnosti na raspisivanje konkursa za izbor akademskog osoblja broj: 01-6-25/26 od 25. 02. 2026. godine (djelovodni broj protokola Fakulteta: 01/295 od 03.03.2026. godine) raspisan je konkurs za izbor u akademsko zvanje REDOVNI PROFESOR ZA PODRUČJE (OBLAST): *HUMANISTIČKE NAUKE, POLJE: JEZICI I KNJIŽEVNOST (FILOLOGIJA), GRANA: ORIJENTALNA I OSTALE FILOLOGIJE*, (predmeti: *Uvod u orijentalnu filologiju, Orijentalno-islamska civilizacija 1, 2 i 3. Metodologija i tehnika naučnog rada, Stvaralaštvo Bošnjaka na orijentalnim jezicima, Savremeni Bliski istok, IRANISTIKA* (predmet: *Uvod u iranistiku/IP Uvod u iranistiku*).

Konkurs je objavljen na WEB stranici Univerziteta u Sarajevu (www.unsa.ba), i u dnevnom listu *Dnevni Avaz* 06.03.2026. godine (str. 20), i bio je otvoren 15 dana od dana objave (zaključen u subotu 21.03.2026. godine). Na objavljeni konkurs prijavu je dostavio jedan kandidat, dr. Ahmed Zildžić. Prijava kandidata je **pravovremena i potpuna**, što je potvrđeno aktom Stručne službe Fakulteta broj: 03-02/234 od 13. 04. 2026. godine.

Na osnovu prednje navedenog akta i Prijedloga Odsjeka za orijentalnu filologiju, Vijeće Fakulteta donijelo je Odluku broj: 02-09/189 od 09. 04. 2026. godine o imenovanju Komisije za izbor u zvanje REDOVNI PROFESOR ZA PODRUČJE (OBLAST): *HUMANISTIČKE NAUKE, POLJE: JEZICI I KNJIŽEVNOST (FILOLOGIJA), GRANA: ORIJENTALNA I OSTALE FILOLOGIJE*, (predmeti: *Uvod u orijentalnu filologiju, Orijentalno-islamska civilizacija 1, 2 i 3. Metodologija i tehnika naučnog rada, Stvaralaštvo Bošnjaka na orijentalnim jezicima, Savremeni Bliski istok, IRANISTIKA* (predmet: *Uvod u iranistiku/IP Uvod u iranistiku*), 1 izvršilac na neodređeno vrijeme, puno radno vrijeme na Odsjeku za orijentalnu filologiju Univerziteta u Sarajevu – Filozofskog fakulteta.

Komisija je imenovana u sastavu:

1. **DR. NAMIR KARAHALILOVIĆ**, doktor filoloških nauka (oblast perzijski jezik i književnost), redovni profesor na Odsjeku za orijentalnu filologiju Univerziteta u Sarajevu – Filozofskog fakulteta na naučnoj oblasti *Iranistika*, **predsjednik**
2. **DR. MUNIR MUJIĆ**, doktor književnohistorijskih nauka, redovni profesor na Odsjeku za orijentalnu filologiju Univerziteta u Sarajevu – Filozofskog fakulteta za PODRUČJE (OBLAST): *HUMANISTIČKE NAUKE*, POLJE: *JEZICI I KNJIŽEVNOST (FILOLOGIJA)*, GRANA: *ORIJENTALNA I OSTALE FILOLOGIJE, ARABISTIKA*, (predmeti: *Stara arapska književnost/IP: Stara arapska književnost, Klasična arapska književnost/IP Klasična arapska književnost, Moderna arapska književnost 1/IP: Moderna arapska književnost 1, Moderna arapska književnost 2/IP: Moderna arapska književnost 2, Poetika stare arapske književnosti/IP Poetika stare arapske književnosti, Poetika klasične arapske književnosti/IP Poetika klasične arapske književnosti, Savremena arapska poezija, Savremena arapska proza, Savremeni arapski roman, Arapska stilistika i metrika*), *HUMANISTIČKE NAUKE, filologija, književnost* (predmet: *Teorija i metodologija proučavanja književnosti*), **član**,
3. **DR. ALENA ĆATOVIĆ**, doktor književnohistorijskih nauka, redovni profesor na Odsjeku za orijentalnu filologiju Univerziteta u Sarajevu - Filozofskog fakulteta za PODRUČJE (OBLAST): *HUMANISTIČKE NAUKE*, POLJE: *JEZICI I KNJIŽEVNOST (FILOLOGIJA)*, GRANA: *ORIJENTALNA I OSTALE FILOLOGIJE, TURKOLOGIJA*, (predmeti: *Divanska književnost na osmanskome turskom jeziku u BiH, Uvod u tursku književnost 1 i 2, Uvod u studij turkologije 1 i 2, Uvod u klasičnu osmansku književnost, Klasična osmanska književnost, Postklasična osmanska književnost, Moderna turska književnost 1 i 2, Islamska paleografija, Osmanska diplomatika*), **članica**.

Na konstituirajućoj sjednici održanoj dana 10. 04. 2026. godine, Komsija je u prisustvu Stručne službe Fakulteta otvorila pristiglu prijavu te utvrdila da je prijava **pravovremena i potpuna**, što je potvrđeno aktom Stručne službe, broj: 03-02/234 od 13. 04. 2026. godine.

Nakon detaljnog uvida u pristiglu prijavu i priloženu dokumentaciju kandidata dr. Ahmeda Zildžića, a na osnovu Zakona o visokom obrazovanju i Statuta Univerziteta u Sarajevu, kao i na osnovu temeljitog poznavanja ukupnog rada kandidata, Komisija Vijeću Univerziteta u Sarajevu – Filozofskog fakulteta sa zadovoljstvom podnosi sljedeći

I Z V J E Š T A J

BIOGRAFSKI PODACI:

a) *Obrazovanje:*

Ahmed Zildžić rođen je u Zenici, gdje je završio osnovnu i srednju školu. Dodiplomski studij orijentalistike, studijska grupa: arapski jezik i književnost i perzijski jezik

i književnost, završio je 2002. godine na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu (Odsjek za orijentalistiku).

Školske 2003/2004. godine upisao je Postdiplomski studij iz književnohistorijskih nauka na Filozofskom fakultetu u Sarajevu (Usmjerenje: *Orijentalne književnosti - perzijska književnost*), te položio sve ispite predviđene Nastavnim planom.

Nakon polaganja svih ispita na postdiplomskom studiju Filozofskog fakulteta, godine 2007. upisao je integrirani studij Poslijediplomskih studija na Univerzitetu Kalifornije u Berkliju, na Odsjeku za bliskoistočne studije s punom stipendijom (Graduate School, University of California at Berkeley, Department of Near Eastern Studies).

U toku prve dvije godine integriranog Poslijediplomskog studija (Residency: školska 2007/2008 i 2008/2009), položio je sve ispite predviđene programom studija. U mjesecu decembru 2009. godine polaže kvalificirajuće ispite iz tri relevantnih znanstvenih oblasti (Comprehensive Qualifying Examinations), te postaje kandidat za stupanj doktora nauka (Advanced to Candidacy). U mjesecu decembru 2012. godine uspješno je odbranio doktorsku disertaciju pod naslovom *Friend and Foe: The Early Ottoman Reception of Ibn 'Arabi* /Prijatelj i neprijatelj: rana osmanska recepcija Ibn 'Arabija/, pod mentorstvom profesora Hamida Algara, čime je stekao naučni stepen *Doctor of Philosophy in Near Eastern Studies* /Doktorat iz oblasti bliskoistočnih studija/. Iznoseći svoj vrijednosni sud o doktorskoj disertaciji kandidata dr. Zildžića, prof. Algar, navodi sljedeće: *Njegova disertacija nije samo posljednja u nizu od dvadeset osam koliko sam ih nadzirao u toku moje četrdeset petogodišnje karijere profesora, nego i najbolja: originalna zamisao, izvanredno istražena i stručno prezentirana. Njen naslov "Friend and Foe: The Early Ottoman Reception of Ibn 'Arabi" precizno sažima samu svoju bit: otići izvan okvira konvencionalnog shvatanja prema kojem je Shaykh al-Akbar uživao univerzalno priznanje među osmanskim Turcima i pokazati da su se neke kontroverze koje je njegovo pisanje budilo gotovo uvijek pojavljivale među učenijim dijelom Osmanskog carstva...*

Ono što je posebno impresivno u disertaciji dr. Zildžića je njegovo istraživanje na detaljnom referenciranju svih relevantnih izvora, a posebno rukopisa iz istanbulskih biblioteka. Upravo ovo, uz ostale kvalitete, je to što ovaj rad čini eminentno vrijednim objavljivanja, uz vrlo malo ili bez imalo prepravki. U zaključku želim istaći da se njegova višejezičnost u punom svjetlu vidi u cijelom njegovom radu, pri tom ne mislim samo na vrlo visok nivo na kojem vlada engleskim jezikom, koji je iznad onog kojim se služe brojni ljudi kojima je engleski maternji. Za dr. Zildžića predviđam impresivnu budućnost naučnika velikog značaja.

b) *Izbori u zvanja:*

Godine 2015. Ahmed Zildžić izabran je u zvanje docenta na oblasti Orijentalna i ostale filologije na Odsjeku za orijentanu filologiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu.

Godine 2020. izabran je u zvanje vanrednog profesora na oblasti Orijentalna i ostale filologije na Odsjeku za orijentanu filologiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu.

NAUČNI I STRUČNI RAD KANDIDATA

a) Naučne i stručne knjige:

Od posljednjeg izbora u zvanje vanrednog profesora 2020. godine, prof. dr. Ahmed Zildžić objavio je dvije (2) knjige:

1. *Carstvo teksta: Tuḥfe-i Šāhidī i njegova upotreba u osmanskoj Bosni*, Gazi Husrev-begova biblioteka, Sarajevo, 2023, 230 str; faks. (u koautorstvu s Munirom Drkićem)

Monografija *Carstvo teksta: Tuḥfe-i Šāhidī i njegova upotreba u osmanskoj Bosni* prati prisustvo i upotrebu perzijsko-turskog rječnika u stihu pod naslovom *Tuḥfe-i Šāhidī* (1515). Nastalo u klasičnom periodu osmanske kulture, ovo je djelo upotrebljavano širom i izvan granica Osmanskog Carstva. Tekst je ubrzo postao standardni udžbenik perzijske leksike i prozodije u osmanskim medresama, ali i početno štivo mnogim evropskim iranistima. Kao takav, bio je široko zastupljen i često upotrebljavan i na prostoru Bosne te predstavlja vrijedan izvor za istraživanje kulturne historije ovoga prostora.

Koristeći se dostupnom literaturom različitog opsega i na različitim jezicima, autori u *Prvom poglavlju* daju pregled razvoja rane perzijske leksikografije od prijeislamskog perioda do početka XVI stoljeća. U tom pregledu prikazana su osnovna djela i njihovi autori na širokom geografskom prostoru Irana, Centralne Azije, Indijskog potkontinenta i Anadolije – kratko, domeni perzijskog jezika. U *Drugom poglavlju* autori predstavljaju život i djela Ibrahim-dede Šahidija i njegovo najznačajnije djelo. Taj zadatak umnogome je olakšan brojnim autoferencijalnim i autobiografskim elementima koje Šahidi donosi u uvodnom dijelu *Tuḥfe*, i posebno u djelu *Gulšan-i asrār*, njegovoj autobiografiji u stihu. U *Trećem poglavlju* pažnja se s autora usmjerava na njegovo djelo koje je predmet ove studije: *Tuḥfe-i Šāhidī*. Ondje se razmatraju motivi pisanja rječnika, izvori, struktura i recepcija djela. Sljedeće, *Četvrto poglavlje* donosi hronološki pregled sačuvanih i poznatih komentara *Tuḥfe*. Zabilježeno je više od četrdeset komentara u osmanskom periodu, a pregled koji autori donose u okviru ove studije obuhvata uporišna djela te komentatorske tradicije. *Peto poglavlje* posvećeno je bošnjačkim autorima komentara *Tuḥfe*: Ahmedu Sudiju Bosneviju, Atfiju Bosneviju, Hatemu Bjelopoljaku i Mustafi Ejuboviću – šejhu Juji. Većinu svojih komentara bošnjački autori napisali su u okvirima osmanske učene tradicije, a neki od njih, naprimjer šejh Jujin komentar, imaju naglašen lokalni karakter. *Šesto poglavlje* posvećeno je hronološki ranijem, i za nas posebno značajnoj adaptaciji teksta *Tuḥfe* u jedan drugi, tursko-bosanski rječnik pod naslovom *Maḳbūl-i ‘ārif* ili *Potur Šahidija* iz pera Mehmeda Hevajija Uskufija napisan 1631. godine. U tom poglavlju Uskufijev leksikografski rad kontekstualizira se u tradiciji adaptacija *Tuḥfe* za leksičke izvore drugih jezičkih parnjaka napisanih po uzoru na *Tuḥfu*. Posljednje, *Sedmo poglavlje* predstavlja posebno značajan zahvat ispitivanja postojećih rukopisa prepisa *Tuḥfe* u bosanskohercegovačkim kolekcijama rukopisa, prije svega u Gazi Husrev-begovoj biblioteci u Sarajevu. Osnovni tekst djela prelazi u drugi plan, a u središte zanimanja dolaze metapodaci, marginalije, kolofoni s podacima o mjestu i vremenu prijepisa, sâmom prepisivaču, instituciji u kojoj je prijepis nastao i/ili je upotrebljavan,

prijevodima leksike na bosanski jezik na marginama, što je zabilježeno u nekoliko rukopisa predstavljenih u ovome poglavlju. To poglavlje predstavlja kodikološku i tekstualnu povijest *Tuhfe* na periferiji Osmanske imperije, u Bosni, gdje je taj tekst imao značajnu ulogu u širenju i očuvanju perzijske pismenosti, a kako smo vidjeli, poslužio i za nastanak prvog rječnika bosanskog jezika, čime je iniciran proces vernakularizacije obrazovanja u Osmanskom Carstvu. Nakon posljednjeg poglavlja slijede zaključci, indeks imena i pojmova, popis korištenih izvora i literature, te faksimili nekoliko folija osnovog teksta *Tuhfe* i komentara iz kolekcije Gazi Husrev-begove biblioteke u Sarajevu.

2. Ahmed Zildžić, *Katalog arapskih, turskih, perzijskih i bosanskih rukopisa Historijskog arhiva Sarajevo, Svezak četvrti*, Historijski arhiv Sarajevo, 2023, XXXII+296 str; faks.

Kandidat dr. Zildžić u stručnoj monografiji *Katalog arapskih, turskih, perzijskih i bosanskih rukopisa, svezak IV* obradio je materijale sačuvane u zasebnom Fondu Hadži Sinanove tekije u Sarajevu koji su otkupom kasnih 50-ih godina XX stoljeća dospjeli u Historijski arhiv Sarajevo. To je jedinstvena kolekcija dokumenata, rukopisa, fragmenata rukopisa i štampanih knjiga, koja se veže za jednu tekiju, dervišku odgojno-obrazovnu instituciju u našoj zemlji, koja svoju misiju kontinuirano ispunjava od nastanka do danas.

Iz te činjenice proizlazi nekoliko važnih karakteristika kolekcije: u njoj nalazimo materijale na četiri jezika: arapskom, perzijskom, turskom i bosanskom, koji tretiraju raznovrsne teme od vjerskih znanosti, medicine, gramatike, leksiokografije, logike i sl. Raznolikost materijala Fonda nije samo jezička i tematska, već i formalne prirode: u njemu nalazimo rukopisna djela, fragmente rukopisnih djela, štampane knjige ali i dokumente kakav je slučaj s čuvenom silsilom kadirijskog derviškog reda, kojemu navedena tekija pripada. Iz svega toga se jasno ukazuju obrisi zadaće katalogizacije u svim jezičkim, paleografskim, kodikološkim i stručnim aspektima opisa materijala Fonda. Raznolikost fonda dokumenata i rukopisa Hadži Sinanove tekije u Sarajevu primjerno odražava i različite funkcije koje je ta ustanova imala u društvu: bila je stjecište derviša i učenih ljudi općenito, biblioteka, bolnica, središte prepisivačke djelatnosti i književnog stvaralaštva i na narodnom, bosanskom jeziku, što se najbolje može vidjeti u *medžmuama* (zbirkama) vjerskih oda koje su izvođene tokom derviškog obreda. Prilikom obrade i katalogizacije očuvana je unutrašnja struktura Fonda kao zasebne cjeline, jer je u toj izdvojenosti i njegova komparativna prednost: koliko je danas poznato, to je jedinstven rukopisni i knjižni fond jedne derviške tekije kod nas. U metodološkom smislu autor slijedi ustaljeni obrazac identifikacijskih kartica materijala; međutim, objašnjenja u nekim slučajevima prevazilaze okvire katalogizacije, pa autor Kataloga na mjestima gdje su podaci dostupni daje genezu nastanka djela, prijevode, adaptacije i savremene znanstvene obrade materijala. To je posebno važno u slučajevima kada su djela imala skraćena imena ili nadimke, pa je današnjim čitaocima i korisnicima kataloga orijentalno-islamskih rukopisa potrebno pojasniti koje djelo je prijevod, adaptacija ili skraćeno izdanje nekog drugog u

okolnostima kad se oko jednog djela tvori cijela jedna interpretativna zajednica autora, komentatora, prevodilaca, prepisivača i prenositelja.

Poseban izazov prilikom nastanka Kataloga predstavljale su međimue kojih je, zbog strukture i prirode kolekcije, veliki broj u Fondu Hadži Sinanove tekije. Istinski je zahtjevno pregledati i popisati sve raznolike materijale na više jezika, često date u fragmentima i marginama, koji se nalaze u međmuama; po mišljenju Komisije, taj je zadatak autor Kataloga, kandidat dr. Zildžić, obavio je iznimno uspješno. Ovim četvrtim sveskom Kataloga rukopisa Historijskog arhiva Sarajevo, nakon petnaest godina predanog rada u kojem je učestvovalo nekoliko autora, konačno je zaokružen proces katalogizacije orijentalno-islamskih rukopisa te institucije. Zbirka rukopisa HAS-a, uključujući i zaseban Fond Hadži Sinanove tekije koji je obradio kandidat dr. Zildžić, sada je na metodološki prihvatljiv način predstavljena i predana na upotrebu naučnoj i široj čitalačkoj publici koja iz nje može crpiti obilje značajnih primarnih izvora na orijentalnim jezicima, ali i na bosanskom jeziku. Knjiga je opremljena primjerenom naučnom aparaturom i u njoj nalazimo indeks naslova, autora, prepisivača, vlasnika i vakifa rukopisa i drugih materijala, opći indeks ličnih imena, toponima i lokaliteta, te kataloški kolokacijski indeks, koji zbirno olakšavaju prohodnost kroz obilje podataka i informacija iz Kataloga.

Komisija naglašava izniman značaj obiju opisanih knjiga, pri čemu je jasno uočljiva tematska i metodološka razlika između njih: *jedna* je posvećena jezikoslovlju u širem, a fenomenu perzijske leksikografije u užem smislu, pri čemu je analizirano djelo, uz sve njegove bitne osobnosti koje je trebalo istražiti i objasniti, ujedno i povod za rekonstrukciju šire slike o širenju i očuvanju pismenosti na perzijskom jeziku na području Bosne u vrijeme vladavine Osmanske imperije na Balkanu; *druga* svojim naslovom upućuje na kataloško djelo, priređeno prema uobičajenoj metodologiji izrade kataloga orijentalnih (ovdje i bosanskih) rukopisa; međutim, autorov istraživački postupak u brojnim slučajevima vidno prevazilazi metodološke okvire kodikološko-paleografske obrade rukopisnih izvora, to jest uobičajeni manir pozitivističkog navođenja fizičkih karakteristika tih izvora i u literaturi dostupnih podataka o njima; naime, kandidat dr. Zildžić često obrazlaže genezu nastanka djela, ukazuje na njihove sačinjene prijevode, kao i adaptacije i obrade njihovog sadržaja iz savremene naučne perspektive. Takav metodološki pristup spomenutu knjigu uveliko izvodi izvan okvira uobičajenog, ponekad suhoparno faktografski ustrojenog kataloškog izvora.

Sve navedene činjenice ukazuju na to da opisane knjige kandidata dr. Zildžića, osim temeljitih i uspješno provedenih istraživanja o definiranim konkretnim temama, imaju izuzetan značaj i u širem smislu, to jest sa stanovišta izučavanja značajnog segmenta kulturne historije Bosne i Herecegovine. Ovim su knjigama otvorena nova polja istraživanja i nagoviješteni novi metodološki obrasci, kako u izučavanju bosanskohercegovačke kulturne historije tako i u oblasti orijentalne filologije i kodikologije; stoga će njihovi dosezi biti nezaobilazna osnova od koje će morati krenuti svi kasniji istraživači u navedenim oblastima.

b) Znanstveni radovi:

1. „Prikazi i opisi islamske kozmologije u *Ma‘rifetnāmi* Ibrāhīma Haḳḳīja Erzurūmīja iz Gazi Husrev-begove biblioteke“, *Anali Gazi Husrev-begove biblioteke*. br. 32, 2025, str. 49-78, ilustr. (koautorstvo s Aidom Smailbegović)

U ovom radu autori predstavljaju poznato enciklopedijsko djelo *Ma‘rifetnāma* (Knjiga o spoznaji) islamskog učenjaka Ibrāhīma Haḳḳīja Erzurūmīja (umro 1194/1780), koje se čuva u Gazi Husrev-begovoj biblioteci u Sarajevu pod signaturom R-105. Navedeno djelo je osobito značajno kao svojevrsna osmanska enciklopedija koja, između ostalih materijala koje je autor sabrao i kategorizirao po temama i poglavljima u nekoliko cjelina, predstavlja i klasifikaciju ukupnosti znanosti iz vizure jednog postklasičnog osmanskog enciklopediste. Nakon kratkog predstavljanja autora, strukture i osnovnih tematskih odrednica *Ma‘rifetnāme*, autori posebnu pažnju posvećuju iluminiranim stranicama s prikazima i opisima *islamske kozmologije* (*hay‘at al-islām/aškāl al-islām*), koje se predstavljaju s motrišta historije umjetnosti, a koje su analizirane u komparativnom odnosu s brojnom srodnom građom, među kojom i najstariji poznati prijepis ovog djela u svijetu. Prikazani i opisani dijelovi, kako ih donosi Erzurūmī, sagledani su i interpretirani temeljem njihovih predstava u kur‘anskom Tekstu, hadisima Poslanika islama te različitim predajama. Ključne riječi: islamska kozmologija, islamska umjetnost, *Ma‘rifetnāma*, Ibrāhīm Haḳḳī Erzurūmī, Gazi Husrev-begova biblioteka

2. „The transformative power of translation : Ḥafīz Shīrazī in the late Ottoman and Habsburg western Balkans“, u: Bockholt, Philip (ur.), et al. *Elsine-i Şelāşe : a cultural analysis of transmission and translation in the Ottoman empire*. Göttingen: Vandenhoeck und Ruprecht Verlage, [2025]. Str. 47-66. *Transottomanica*, Band 9. (koautorstvo s Munirom Drkićem)

U ovom radu autori na osnovu studije slučaja Hafizovog *Divana* predstavljaju pristupe i postupke prevodenja njegove poezije na južnoslavenske jezike u periodu između 1860. i 1920. godine, kad su se Hafizova poezija, kao uostalom i cjelokupni kulturno-civilizacijski ambijent Osmanskog Carstva u okvirima kojeg je to djelo posjedovalo utjecaj u Bosni i Hercegovini, našli na razmeđu osmanskih i evropskih tradicija. Autori u radu predstavljaju modalitete i načine na koje su prevodioci pristupali i kretali se kroz referentne okvire jedne ili druge tradicije, pokušavajući prevazići ili pomiriti njihove temeljne razlike. U tome je izuzetno važnu ulogu imalo otuđivanje Hafiza i njegove poezije iz osmanske baštine njihovog razumijevanja i tumačenja. Tako su prijevodi Hafiza kod nas u navedenom periodu imali snažnu transformativnu kulturnu snagu i potencijal koji su našli odjeka u široj društvenoj sredini. Autori u zaključku navode da posljednju fazu tog procesa predstavlja potpuna integracija Hafizove poezije u savremene kulturne trendove, čemu su značajan podsticaj dali i muslimanski učenjaci, prevodioci i pjesnici epohe, u prvom redu Safvet-beg Bašagić, ali i F. Bajraktarević i Dževad Sulejmanpašić.

3. „A transottoman text and linguistic ecology : manuscripts of the Tuḥfe-i Şāhidī in Ottoman Bosnia“, *Yazmabilim: yazma eser araştırmaları dergisi*. 2025, vol. 1, iss. 1, str. 65-88, ilustr. (faks.) (koautorstvo s Munirom Drkićem)

Rad donosi analitički pregled izabranih rukopisa poznatog perzijsko-turskog rječnika u stihu pod naslovom Tuḥfe-i Şāhidī iz prve polovine XVI stoljeća, a koji se nalaze u rukopisnim kolekcijama orijentalno-islamskih rukopisa u Bosni i Hercegovini. Prepisivan i umnožavan u okvirima Osmanskog Carstva, ali i izvan njegovih teritorija, ovaj rječnik služio je dugo vremena kao jedan od udžbenika perzijske leksike i prozodije. Posebnu popularnost Rječnik je stekao na periferijama Osmanskog Carstva, ondje gdje je njegov dvojezični sadržaj bio u doticajima s nekim trećim jezikom, kao što je to bio slučaj u Bosni. U toj, dugo vremena najzapadnijoj pokrajini Carstva, prepisane su i do danas sačuvane stotine rukopisnih primjeraka Rječnika, koji se nalaze u javnim i privatnim bibliotekama i kolekcijama. Njihovim prepisivanjem i umnožavanjem uglavnom su se bavili učenici i predavači u medresama osmanske Bosne.

Od posebnog značaja su interlinearni i marginalni prevodi leksike iz Rječnika na bosanski jezik, koji se javljaju dosta rano i zorno ukazuju na to kako su se korisnici njegovog dvojezičnog sadržaja odnosili prema materijalima sadržanim u njemu. Analizirajući te paratekstualne elemente rukopisa, ovaj rad donosi nova saznanja o kulturnoj povijesti Bosne – posebno o obrazovanju na narodnom jeziku u praksi, u periodu od ranog XVII do kasnog XIX stoljeća. Prisustvo i utjecaj rječnika Tuḥfe-i Şāhidī u Bosni – po njegovom će obrascu poslije biti napisan i jedan od najranijih rječnika jednog južnoslovenskog jezika, čuveni Makbul-i ‘arif Mehmeda Hevajje Uskufije – jasno pokazuje da je proces vernakularizacije bio unutarnji i organski proces unutar Carstva, te da nije, kako mnogi spremno navode, bio nužno podstaknut izvana.

4. „Osman ibn Abdurrahman i njegov tursko-osmanski prijevod Matthiolijevog komentara Dioskuridova djela *Materia Medica*“, u: Smajić, Ramiza (ur.). *Medicina bez granica – zdravlje i liječenje u osmanskoj Bosni : zbornik radova*. Sarajevo: Bošnjacki institut – Fondacija Adila Zulfikarpašića, 2023. Str. 133-146, ilustr. (koautorstvo s Eminom Sofićem i Saidom Ibragić)

Cilj rada je analiza rukopisa iz botanike, farmakognozije i farmakologije *Kitab al-nabat*, autora Osmana ibn Abdurrahmana, istaknutog znanstvenika na polju geografije, astronomije, botanike, farmacije i lingvistike. On je bio drugi prevodilac Osmanskog Carstva na Beogradskom divanu. Analizirani rukopis njegovog djela danas se čuva u kolekciji Rijetkih knjiga Univerzitetske biblioteke Univerziteta u Istanbulu pod brojem T.Y. 1221, a prijepis je nastao polovinom XIX stoljeća (tačnije 1275/1858). Prijepis je sačinio Nuri Uskudari Ali Riza, a djelo je ustvari osmanski prevod čuvene enciklopedije *Materia Medica*, objavljen prvi put na latinskom u Veneciji 1554. godine. Prijevod koji je sačinio Osman ibn Abdurrahman, a koji predstavlja osnovu ovog rada, mnogo je više od samog prijevoda: tekst je znatno znanstveno modificiran i osvježen, a posebnu vrijednost djela predstavlja leksički materijal iz oblasti botanike i farmakologije, u kojem su zabilježeni nazivi biljaka na grčkom, latinskom, arapskom,

turskom i, posebno značajno, bosanskom jeziku. Opisi sadrže opširne komentare koji donose uputstva o koristima i upotrebi, učincima i načinu djelovanja. Osim što je to prvi osmanski prevod *Materia Medice*, u njemu nalazimo i ranu upotrebu bosanskog jezika kao jezika znanosti iz oblasti botanike. Prema lokalitetima službe koju je obavljao i nesvakidašnjoj pažnji koju je ukazao bosanskom jeziku u zbiru etabliranih jezika na kojima je pisao o predmetnoj oblasti, rano su se pojavile još uvijek nepotvrđene hipoteze o bosanskim korijenima autora prevoda. Ovaj rad predstavlja prvo predstavljanje autora i njegovog prevodilačkog rada na našem jeziku, na temelju rukopisnog djela *Kitab al-nabat*.

5. „Ottoman Tradition in The Post-Ottoman Times : a century of translating The Mathnawi into Bosnian“, *Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi dergisi*. 2022, 48, str. 91-106. (koautorstvo s Munirom Drkićem)

U ovom radu autori predstavljaju prisustvo i utjecaj čuvene poeme *Mesneviya* autora Dželaluddina Rumija u poslijeosmanskoj Bosni i Hercegovini na osnovu dosadašnjih prevoda tog djela na bosanski jezik. Prijevodi Mesneviye na bosanski jezik sagledani su u kontekstu savremenih studija o prevođenju, te posebno u kontekstu ponovljenih i posrednih prevoda. Nakon pregleda i analize pojedinačnih fragmentarnih i kompletnih prijevoda, autori zaključuju da se prevođenje Mesneviye na bosanski jezik ne može posmatrati kao linearna progresija, već se mora sagledati u pozadini jednog višedimenzionalnog i kompleksnog odnosa koji je postojao i postoji između Mesneviye kao književnog i duhovnog djela, i lokalne sredine. Osnovni povod za prevođenje Mesneviye može se dovesti u vezi s višestoljetnom tradicijom tumačenja tog djela na području Bosne i Hercegovine, koja se može pratiti već od XVI stoljeća. Tradicija tumačenja vidljiva je u prijevodima kroz pristup prevoditelja tom djelu, ali i usredsređenosti na sadržaj Mesneviye, a nauštrb drugih formalnih i poetskih karakteristika.

6. „Abū `Abd al-Raḥmān al-Sulamī (d. 1021) and his treatise against Islamic theologians (al-Radd `alā ahl al-kalām): Arabic text edition with English translation and Introduction“, u: Tonaga, Yasushi (ur.), Fujii, Chiaki (ur.). *Debate, dialogue and diversity in Sufism*. Kyoto: Kenan Rifai Center for Sufi Studies, Kyoto University, 2021. Str. 3-18. (koautorstvo s Muhammadom Sūrījem)

U radu pod gornjim naslovom autori donose arapski izvornik, engleski prevod i analizu kratke poslanice čuvenog učenjaka i prvaka sufizma Abu Abd al-Rahman al-Sulamija, u kojem se taj tradicionalni učenjak kritički osvrće na pobornike *spekulativne teozofije* (ilm al-kalam). Tekst poslanice sačuvan je posredno kroz djela drugih autora pa je kao takav ostao nepoznat do danas, a u ovom radu je rekonstruiran na temelju postojećih prijepisa. Autor poslanice se potrudio da prikaže kako su najutjecajnije pravnici i osnivači pravnih škola u islamu ustvari bili istovremeno kritični prema tradicijama i praksi kelama. Gotovo polovina zabilježenih predanja prenosi se od imama al-Šafije, Malik ibn Enesa i drugih učenjaka, što je uobičajena okolnost s obzirom na to da je i

Sulami pripadao istoj islamskoj pravnoj školi. Autori su u obradi teksta arapskog izvornika uključili i napomene sa margina, vlasničke bilješke i štembilje, i druge napomene koje situiraju i olakšavaju kontekstualizaciju i razumijevanje ovog kratkog i dosad neobrađenog djela čuvenog sufijskog autora.

7. „Komentar rječnika *Tuḥfe-i Šāhidī* iz pera Atfija Bosnevića“, *Anali Gazi Husrevbegove biblioteke*. 2021, knj. 42, str. 137-162. (koautorstvo s Munirom Drkićem)

Autori u ovom radu na temelju primarnih izvora i znanstvene literature predstavljaju komentar koji je Atfi Ahmed Bosnevi, autor iz prve polovine XVIII stoljeća, napisao na poznati perzijsko-turski rječnik u stihu *Tuḥfe-i Šāhidī* Ibrahim-dedea Šahidija. U radu se ukratko predstavlja spomenuti rječnik kao jedan od značajnih koraka u razvoju i profiliranju perzijske leksikografije u okviru znanstvene tradicije Osmanskog Carstva. Komentar Atfija Bosnevića je u središtu pažnje: njegov odnos prema osnovnom djelu, komentatorska metoda koju koristi, te kratak pregled sadržaja u kontekstu perzijske gramatike – pojašnjenja koja se tiču glagola, imenica i čestica prema ustaljenoj trodjelnoj podjeli jezika. Od nekih četrdesetak komentara koji su napisani na *Tuḥfe-i Šāhidī*, Atfijev *Šarḥ*, iako jedno od kasnijih ostvarenja u toj tradiciji, ubraja se u red obimnih i uspješnih komentara u kojima autor nastoji sačuvati osnovni tekst *Tuḥfe* od devijacija koje su bile posljedica brojnih prijepisa i grešaka nestručnih prepisivača.

Atfi svaki pojedinačni distih rječnika analizira u smislu prozodije i metrike, a potom razlaže perzijsku leksiku nudeći precizne upute za pisanje i izgovor, obrađujući gramatički leksiku i, konačno, nudeći značenja u vidu turskih i arapskih prevodnih ekvivalenata. Autori zaključuju da je Atfi osnovni tekst podvrgnuo temeljitoj filološkoj obradi, ali da je njegov komentar donekle suspregnut, jer autor ne pokazuje sklonost da raspravu širi dalje izvan okvira koje mu zadaje *Tuḥfa*. Stoga je i njegova obrada određenih gramatičkih pitanja selektivna, pa njegov komentar u tom smislu ne može funkcionirati kao potpuna gramatika perzijskog jezika, što svakako nije bila ni prvobitna namjena tog djela.

8. „Novi broj stare tkanine : *Ta'lim-i fārisī* i gramatički opis perzijskog jezika u Osmanskom Carstvu“, *Anali Gazi Husrev-begove biblioteke*. 2020, knj. 41, str. 31-48. (koautorstvo s Munirom Drkićem)

Tema ovoga članka jeste analiza djela *Ta'lim-i fārisī* u kontekstu osmanske tradicije bavljenja gramatikom perzijskog jezika. *Ta'lim-i fārisī*, vjerovatno iz pera osmanskog činovnika Kemal-paše, kratak je ali istovremeno izuzetno važan tekst namijenjen učenju perzijskog jezika napisan polovinom XIX stoljeća. Nakon kraćeg osvrta na perzijsku gramatičku misao u Osmanskom Carstvu, te predstavljanja rukopisa ovoga djela i njegovog autora, autori ovoga članka analiziraju sadržaj deset poglavlja te zaključuju kako *Ta'lim-i fārisī* u metodološkom pogledu stoji na pola razvojnog puta između tradicionalnih djela i novih udžbenika perzijskog jezika pisanih pod utjecajem gramatičkog opisa evropskih jezika. Taj metodološki zaokret u gramatičkom opisu

perzijskog jezika u Osmanskom Carstvu kroz XIX stoljeće najbolje je vidljiv upravo u ovome udžbeniku.

Nakon osvrta na perzijsku gramatičku tradiciju u Osmanskom Carstvu, autori predstavljaju autora i njegovo djelo, detaljno obrađujući strukturu prema poglavljima i gramatičkom materijalu koji ona sadrže. U zaključku autori napominju da je *Ta 'līm-i fārisī* najraniji udžbenik perzijskog jezika zasnovan na modernim pristupima gramatičke obrade i opisa jezika, te kao takav predstavlja važan korak i iz temelja mijenja paradigmu dotadašnjih gramatika perzijskog jezika koje su korištene u Osmanskom Carstvu.

9. „Tekst iznad kulture : historijat književnog prevođenja s perzijskog na bosanski jezik“, *Književni jezik*. 2020, br. 31, str. 89-114. (koautorstvo s Munirom Drkićem)

Nekolicina klasičnih tekstova iz perzijske književnosti bila je čitana, tumačena i izučavana na prostoru Bosne još od XV stoljeća; međutim, prijevodna aktivnost s perzijskog na bosanski jezik počinje u drugoj polovini XIX stoljeća. Osnovni cilj ovoga članka jeste ponuditi historijski pregled književnog prevođenja s perzijskog na bosanski jezik. Autori ovoga članka historijat te prijevodne tradicije klasificiraju u tri perioda: 1. Od nastanka prvih prijevoda do 1950. godine; 2. Od 1950. do 1990. godine; 3. od 1990. godine do danas. Potom su kraćom analizom najznačajnijih prijevoda pobrojane najznačajnije karakteristike svakog perioda. Na kraju autori zaključuju da prijevodna aktivnost proširuje zanimanje i na djela savremene književnosti, kao i na neke tekstove koji nisu bili zastupljeni u osmanskome periodu. Ipak, klasični tekstovi, a posebno oni koji su četiri stoljeća prije nastanka prvih prijevoda bili dobro poznati u ovdašnjem kulturnom kontekstu, zastupljeniji su u prijevodima od savremenih djela perzijske književnosti. Najznačajnija djela prevođena su u svakome periodu, a prevodioci su slijedili različite pristupe.

10. “Persian Qasida *Lāmiyya* by ‘Abdullāh Bosnawī (d. 1644)” *Resonating Themes and Intersecting Perspectives in Sufi Studies: Festschrift in Honor of Professor Tonaga Yasushi*, Kyoto: Kenan Rifai Center for Sufi Studies, Kyoto University, prihvaćeno za objavljivanje

U ovom radu autor predstavlja dosad neobrađenu perzijsku kasidu značajnog osmanskog autora bosanskog porijekla Abdullaha Bosnawija. Perzijski tekst kaside predstavljen je na osnovu jedinstvenog prepisa koji je do danas poznat, a koji se čuva u kolekciji rukopisa biblioteke Sulejmanija u Istanbulu (Šehid Ali-paša 2788). Nakon kratkog uvoda o autorovom životu, kandidat dr. Zildžić donosi pregled intelektualnog i duhovnog djelovanja Abdullaha Bosnawija u okviru bajramijskog derviškog reda, s posebnim naglaskom na njegovu posvećenost misli čuvenog muslimanskog teozofa Ibn ‘Arabija. Od izuzetnog značaja je svakako i pisana ostavština Abdullaha Bosnawija u

prozi i stihu na orijentalnim jezicima. Autor rada analizira formalne i tematske odrednice kaside s rimom na slovo -lam (stoga i nosi naslov *Lamiyya*), te kao ilustraciju a ne iscrpnu analizu donosi primjere iz poeme. U radu se govori o pjesničkom glasu Bosnawija, stilskim figurama i tropima, rimi i drugim formalnim karakteristikama, te tematskim blokovima poeme u kojima Bosnawi kroz poetsku formu prenosi učenja karakteristična za vlastiti akbarijanski svjetonazor. Nakon perzijskog teksta poeme, slijedi i prijevod kaside na engleski jezik.

Opisani naučni radovi kandidata dr. Zildžića ukazuju na široku lepezu njegovih istraživačkih zanimanja: od filoloških tema (kako iz jezikoslovlja, pogotovo leksikografije i tradicije prevodilaštva, tako i iz književnosti), preko kodikoloških analiza do tema iz oblasti sufizma. Svi radovi napisani su metodološki uzorno i akribično; u njima je iznesena valjana argumentacija utemeljena na pomnoj analizi istraživane građe i o njoj dostupnih izvora; temeljem takvog postupka, izvedeni su znanstveno relevantni zaključci koji proširuju opseg znanja i spoznaja o istraženim temama.

Zbog svega navedenog, Komisija opisane radove kandidata dr. Zildžića smatra izuzetno značajnim doprinosom bosanskohercegovačkoj orijentalnoj filologiji, kao i studijama u oblasti proučavanja kulturne historije Bosne i Hercegovine, pogotovo njenog dijela vezanog za razdoblje vladavine Osmanske Imperije u našoj zemlji.

c) Stručni radovi:

U periodu od izbora u posljednje zvanje kandidat dr. Zildžić priredio je i nekoliko tematskih izložbi posvećenih perzijskoj, i uopće orijentalnoj pismenosti na području Bosne i Hercegovine.

Za jednu takvu prigodu, u saradnji s prof.dr. Munirom Drkićem, priredio je i Katalog izložbe pod naslovom *Od Hasana Zijaije Mostarca do Alekse Šantića: perzijska klasika u Hercegovini* (Muftijstvo mostarsko, Mostar, 2025. godine, 85 str; faks).

Cilj izložbe na kojoj je prikazano ukupno 30 panela štampanih u okviru *Kataloga izložbe* bio je trasirati prisustvo i utjecaj djela klasične perzijske književnosti na području Hercegovine, od samih začetaka te pismenosti, kroz djelovanje naših autora na orijentalnim jezicima, na prvom mjestu Hasana Zijaije, pa sve do modernih prijevoda, adaptacija i utjecaja u našem jeziku.

d) Znanstveni projekti:

U periodu od posljednjeg izbora u zvanje kandidat dr. Zildžić učestvovao je u realizaciji jednog znanstvenog projekta:

1. *Perzijsko-turski rječnik Tuhfe-i Šahidi u osmanskoj Bosni*, Gazi Husrev-begova biblioteka, Sarajevo, 2021-2023.

Projekt je realiziran u saradnji sa prof. dr. Munirom Drkićem. Najvažniji rezultat ovog projekta

je naučna monografija *Carstvo teksta: Tuhfe-i Šāhidī i njegova upotreba u osmanskoj Bosni* (Gazi Husrev-begova biblioteka, Sarajevo, 2023).

Učešćem u ovom projektu koji je rezultirao cijelim nizom drugih aktivnosti (izložba rukopisa, dva znanstvena okrugla stola u Gazi Husrev-begovoj biblioteci i na Filozofskom fakultetu), kandidat je dao vrijedan doprinos naučnoistraživačkom radu u okviru izučavanja bosanskohercegovačke kulturne baštine na orijentalnim jezicima.

e) Ostale profesionalne aktivnosti:

Od izbora u posljednje akademsko zvanje, kandidat dr. Zildžić učestvovao je na dvije međunarodne znanstvene konferencije na kojima je podnio referate:

1. *The ASPS Tenth Biennial Convention* at Tashkent State University of Oriental Studies (TSUOS) in Tashkent, Uzbekistan 12-16 August 2025; referat pod naslovom "Osman b. Husayn al-Bosnawi and his *Tuhfe-i manzume*"
2. *Temellük Kayıtları: Yazma Eserlerin Mülkiyeti ve Dolaşımı Sempozyumu*, 14-16 Ekim 2025, Samarkand; referat pod naslovom „Many hands: *Tuhfe-i Şahidi* A Case in Book-Ownership in Late Ottoman Sarajevo“

Kandidat dr. Zildžić obavlja funkciju predsjednika Vijeća Odsjeka za orijentalnu filologiju na Univerzitetu u Sarajevu-Filozofskom fakultetu od 2022. godine.

NASTAVNO-PEDAGOŠKI RAD KANDIDATA

Kandidat dr. Zildžić odgovorno i predano obavlja sve obaveze u nastavnom procesu i radu sa studentima. Njegovu posvećenost nastavi i radu studenti prepoznaju i potvrđuju najvišim ocjenama u studentskim evaluacijama. Komisija posebno ističe činjenicu da kandidat dr. Zildžić u nastavno-pedagoškom smislu djeluje interkatedarski, to jest drži obaveznu nastavu na svim trima katedrama Odsjeka za orijentalnu filologiju. Pored toga što se tako osmišljen nastavno-pedagoški rad, bez ikakve dvojbe, može smatrati svojevrsnim kohezionim faktorom, „vezivnim tkivom“ Odsjeka, djelovanje kandidata dr. Zildžića omogućava studentima Odsjeka za orijentalnu filologiju da, osim temeljnih znanja i vještina iz oblasti filologije, steknu i neophodna znanja o historiji, civilizaciji i kulturi geografskih podneblja čije jezičke i književne tradicije izučavaju. Na taj način sva filološka znanja i kompetencije stečeni tokom studija neke od grana orijentalne filologije (ili više njih) bivaju na primjeren način kontekstualizirani, a svršeni studenti našeg Odsjeka mogu se s pravom smatrati cjelovitim stručnjacima u svojoj oblasti. U navedenom je procesu presudna upravo nastavno-pedagoška uloga kandidata dr. Zildžića.

U periodu od izbora u posljednje zvanje kandidat dr. Zildžić uspješno je okončao mentorstvo

za jednu kandidatkinju na III ciklusu studija i komentorstvo za četiri kandidatkinje na II ciklusu studija (Bologna).

a) *Drugo mentorstvo* na III ciklusu studija:

1) Aida Smailbegović, *Iluminacije rukopisa Hātifijeve Timūrname u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti u Zagrebu* - Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, doktorska disertacija odbranjena 28. 01. 2025. godine.

b) Komentorstva na II ciklusu studija:

1) Nejira Horozović, *Funkcija književnosti u orijentalističkom kanonu u djelima Ahmeda Smajlovića i Edwarda Saida* – završni magistarski rad, Univerzitet u Sarajevu – Filozofski fakultet, odbranjen 2023. godine;

2) Elmedina Macić, *Yavuz sultan Selim kao halifa i mecena* – završni magistarski rad Univerzitet u Sarajevu – Filozofski fakultet, odbranjen 2021. godine;

3) Adna Kurtović, *Zakonik Sulejmana Veličanstvenog kao pravno i literarno djelo* - završni magistarski rad Univerzitet u Sarajevu – Filozofski fakultet, odbranjen 2021. godine;

4) Intisar Pirkić, *Poezija Sabita Užičanina u kontekstu patronatskog odnosa sa krimskim hanovima* – završni magistarski rad Univerzitet u Sarajevu – Filozofski fakultet, odbranjen 2020. godine.

PRIJEDLOG SA OBRAZLOŽENJEM

Uvidom u dostavljenu dokumentaciju Komisija je ustanovila da kandidat prof. dr. Ahmed Zildžić ispunjava sve Zakonom o visokom obrazovanju propisane uvjete za izbor u naučnonastavno zvanje redovni profesor za područje (oblast): humanističke nauke, polje: jezici i književnost (filologija), grana: orijentalna i ostale filologije, i naglašava sljedeće:

1) Kandidat prof. dr. Ahmed Zildžić proveo je jedan puni izborni period u zvanju vanrednog profesora na Odsjeku za orijentalnu filologiju Univerziteta u Sarajevu – Filozofskog fakulteta;

2) U periodu od posljednjeg akademskog napredovanja kandidat je objavio dvije naučne i stručne knjige, deset znanstvenih radova, uspješno realizirao jedan naučni projekat, te uspješno okončao komentorstva za jednu kandidatkinju na III ciklusu studija i četiri kandidatkinje na II ciklusu studija.

3) Kandidat dr. Zildžić učestvovao je na međunarodnim znanstvenim skupovima, rukovodio Odsjekom za orijentalnu filologiju u dva mandata, te profesionalno i predano ispunjavao sve obaveze u oblasti nastavno-pedagoškog rada.

4) Komisija posebno naglašava činjenicu da je kandidat dr. Zildžić, kako sa stanovišta njegovih znanstvenih interesa i doprinosa u oblasti filologije tako i u pogledu njegovih naučnoistraživačkih dosega u oblasti kulturalnih studija, jednako kompetentan arabist, iranist i turkolog. U današnjem vremenu posvemašnje specijalizacije do krajnjih mogućih granica, ponekad i obesmišljenih, ta činjenica predstavlja iznimnu akademsku rijetkost i vrijednost. Kandidat dr. Zildžić nastavlja tradiciju ranijih istaknutih bosanskohercegovačkih stručnjaka u oblasti orijentalno-islamske kulture i civilizacije, i na naučnoistraživačkom i na nastavno-pedagoškom planu. Ukupnim djelovanjem kandidata dr. Zildžića, kao i jasnim komparativnim prednostima kojima se odlikuje njegov akademski habitus, ta je tradicija dodatno učvršćena i obogaćena.

Na osnovu svega izloženog u Izvještaju, članovi Komisije konstatiraju da prof dr. Ahmed Zildžić ispunjava sve Zakonom propisane uvjete za akademsko napredovanje u više zvanje. Stoga sa zadovoljstvom i svesrdno predlažemo Nastavno-naučnom vijeću Univerziteta u Sarajevu – Filozofskog fakulteta i Senatu Univerziteta u Sarajevu da se kandidat prof. dr. Ahmed Zildžić izabere u zvanje REDOVNI PROFESOR za PODRUČJE (OBLAST): HUMANISTIČKE NAUKE, POLJE: JEZICI I KNJIŽEVNOST (FILOLOGIJA), GRANA: ORIJENTALNA I OSTALE FILOLOGIJE (predmeti: *Uvod u orijentalnu filologiju, Orijentalno-islamska civilizacija 1, 2 i 3. Metodologija i tehnika naučnog rada, Stvaralaštvo Bošnjaka na orientalnim jezicima, Savremeni Bliski istok, IRANISTIKA* (predmet: *Uvod u iranistiku/IP Uvod u iranistiku*), na Odsjeku za orijentalnu filologiju Univerziteta u Sarajevu - Filozofskog fakulteta.

Sastavni dio ovog izvještaja jeste pismena potvrda Službe za pravne, personalne i opće poslove Fakulteta broj broj: 03. 02/234 od 13. 04. 2026. godine, u skladu s Članom 124. stav (1) Zakona o visokom obrazovanju („Službene novine Kantona Sarajevo", 36/22).

KOMISIJA

[Redacted signature]

Prof. dr. Namir Karahalilović, predsjednik

[Redacted signature]

Prof. dr. Munir Mujić, član

[Redacted signature]

Prof. dr. Alena Čatović, članica

Izveštaj je usvojen na 76. elektronskoj sjednici Vijeća Odsjeka za orijentalnu filologiju, održanoj 23. 4. 2026. godine.

U Sarajevu, 20. 04. 2026. godine

76. d.

USVOJENO NA SJEDNICI ODSJEKA/KATEDRE ODRŽANOJ
DANA <u>23. 4. 2026.</u>
PRESJEDNIK VIJEĆA ODSJEKA <u>[Signature]</u>

ZA ✓